

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

Dosar nr.1/P/2014

SECȚIA PENTRU PROCURORI ÎN MATERIE DISCIPLINARĂ

HOTĂRÂREA NR. 5P

Ședința publică din 11 iunie 2014

Pe rol fiind soluționarea acțiunii disciplinare formulată de Procurorul General al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție împotriva pârâtului J.R., procuror în cadrul Parchetului de pe lângă Tribunalul S., având ca obiect săvârșirea abaterii disciplinare prevăzută de art. 99 lit. b), din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

La apelul nominal, făcut în ședință publică, a răspuns Procurorul General al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, prin reprezentant A.S. și pârâtul procuror J.R. personal și asistat de avocat P.I., cu împuternicire avocațială aflată la dosar.

Procedura de citare legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefă, care învederează că la data de 28.05.2014, titularul acțiunii disciplinare a depus precizări cu privire la delegațiile

Adresa: București, Calea Plevnei, Nr.141B,, Sector 6

Fax: 311.69.01

Web: www.csm1909.ro

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

[REDACTED] de avocat depuse de martorul P.R. la dosarul nr..... al Parchetului de pe lângă Tribunalul S.

Secția procedează la audierea martorilor D.M. și R.E.A., declarațiile acestora fiind consemnate în scris, citite și semnate de către președintele Secției, martori, grefă și atașate la dosarul cauzei.

Nemaifiind alte cereri de formulat sau probe de administrat, Secția constată cauza în stare de judecată și acordă cuvântul pe fondul cauzei:

Procurorul General al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, prin reprezentant, solicită admiterea acțiunii disciplinare astfel cum a fost formulată.

Pe excepția invocată de pârât, solicită să se constate că este vorba de o singură abatere disciplinară comisă prin mai multe acte materiale în perioada septembrie 2010 – noiembrie 2012, astfel încât, chiar considerând termenul de 2 ani prevăzut de art.46 alin.7 din Legea 317/2004 ca fiind un termen de prescripție, care a curs neîntrerupt, acesta nu este împlinit. În consecință, solicită respingerea excepției ce a fost unită cu fondul cauzei. În subsidiar, dacă se va considera totuși, că este vorba despre două abateri disciplinare, una săvârșită în perioada septembrie 2010 – februarie 2012, iar alta comisă în perioada februarie-noiembrie 2012, apreciază, de asemenea, că răspunderea disciplinară nu este prescrisă, sens în care solicită să se aibă în vedere concluziile scrise formulate în scris cu privire la natura termenului de 2 ani, prevăzut de Legea 317/2004.

În ce privește fondul cauzei, solicită să fie avute în vedere în dovedirea celor susținute în acțiunea disciplinară, declarațiile martorilor T.A., D.D.C. și D.M.M., precum și înscrisurile aflate la dosarul cauzei. La aprecierea probatoriului, solicită

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

[REDACTED] [REDACTED]

să fie analizată credibilitatea apărărilor pârâtului, declarațiile acestuia fiind contradictorii. Astfel, în declarația de la filele 214-216 din dosarul de cercetare disciplinară, acesta neagă existența unei întâlniri cu martorii T.A., B.M. și R.E.A. la restaurantul „Cheers”, în timp ce în declarația de la filele 322-331 și în cea dată în fața Secției o recunoaște, însă îi atribuie un alt conținut decât cel reținut în acțiunea disciplinară. Totodată, la evaluarea probatoriului, solicită să se aibă în vedere faptul că nu tinde să dovedească că domnul procuror J.R. ar fi favorizat, prin conduita sa, vreuna dintre părțile implicate în dosarul nr....., ci faptul că, prin conduita sa, acesta ar fi încălcat dispozițiile privind incompatibilitățile și interdicțiile, omisiunea sa de a se abține și purtarea de discuții cu părțile în afara cadrului procedural fiind de natură să afecteze prezumția de imparțialitate a acestuia.

În consecință, în ceea ce privește sancțiunea disciplinară, ținând seama de împrejurarea că domnul procuror J.R. se află la prima abatere, solicită ca Secția să se orienteze către o sancțiune mai ușoară, dintre cele prevăzute la art.100 lit.a) sau lit.b) din Legea 303/2004, respectiv „avertismentul” sau „diminuarea indemnizației de încadrare brută”.

Pârâtul procuror J.R., prin apărător, cu privire la excepția prescrierii primei fapte, arată că își menține motivele și argumentele expuse în întâmpinare. Din răspunsul la întâmpinare formulat de titularul acțiunii, rezultă încercarea de a se da faptelor o tentă de infracțiune, ori aplicabilitate în speță au prevederile dreptului muncii și cele de drept civil, doar în acestea regăsindu-se elementele necesare angajării răspunderii disciplinare. Consideră că este evidentă existența a două abateri disciplinare, împrejurare care rezultă din chiar normele reținute ca fiind încălcate și anume, art.5 din Legea 303/2004, respectiv art.10 din același act

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

normativ, împrejurare față de care nu se poate reține existența unei unice abateri disciplinare. Privitor la primul act material reținut, consideră că la data de 17 februarie 2014, a intervenit prescripția, fiind incidente dispozițiile art.46 alin.7 din Legea 317/2004.

În ce privește situația de fapt, arată că în sarcina procurorului J.R. se reține că la data de 30.09.2010, cu ocazia studierii dosarului nr....., nu a sesizat că avocatul P.R., nașul său de cununie, asigura asistența juridică în cauză, alături de alți 5-7 avocați; la cea de-a doua studiere a dosarului, în luna februarie 2012, procurorul a sesizat această împrejurare, a formulat cerere de abținere, care a fost aprobată, iar cauza a fost repartizată altui procuror.

Probatoriul administrat și examinarea normelor care reglementează incompatibilitățile și interdicțiile reliefează că incompatibilitatea fin-naș nu este prevăzută de lege. Invocarea Convenției de la Bangalore, în care se spune că judecătorul trebuie să se abțină, este o cerință îndeplinită, deoarece în momentul în care a conștientizat starea de incompatibilitate morală, procurorul J.R. a formulat cerere de abținere. În cuprinsul actului de sesizare se etichetează ca act preconstituit, adresa de solicitare a dosarului din luna februarie 2012, însă acest act poartă semnăturile prim procurorului unității și ale grefierului-șef, copiile trimitărilor prin fax și înregistrarea adresei la IPJ S., nelăsând nici un dubiu cu privire la corectitudinea solicitării, care a fost motivată pe dispoziția dată de conducerea Parchetului de pe lângă Tribunalul S., de verificare și impulsioneare a cercetării pentru cauzele vechi. În consecință, apreciază că nu e vorba de probe preconstituite, ci de probe preexistente. În acest sens, depune la dosar o copie a procesului verbal.

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

În ce privește declarațiile martorilor audiați, consideră că declarația martorei D.M. nu este relevantă, deoarece aceasta în mod evident denaturează adevărul când afirmă că l-a recunoscut pe T.A. după o fotografie; când afirmă, de asemenea, că procurorul J.R. a construit o mansardă, fapt nereal, deoarece nici locuința sa, nici a socrilor și nici casa de vacanță a familiei nu sunt prevăzute cu mansardă. Nici afirmația martorei în sensul că soția procurorului J.R. a efectuat stagiatura la cabinetul avocatului P.R. nu este reală, fiind dovedit că aceasta a efectuat stagiatura la cabinetul tatălui procurorului J.R.. În realitate, motivația neadevărurilor înșiruite de martoră o constituie începerea urmăririi penale față de fiul său T.F., de către procurorul J.R..

Mai arată că i s-a imputat procurorului J.R. că a exprimat opinia potrivit căreia faptele de înșelăciune reținute în sarcina inculpaților din dosarul nr..... nu ar aparține sferei ilicitului penal, constituind nerespectarea unei clauze contractuale. Întrucât cauza se află pe rolul instanței de fond, apreciază că este prematur a se aprecia corectitudinea opiniei procurorului J.R., însă există motivația exprimării ei, scoasă în evidență de către martorul D.C.D. Mai trebuie avute în vedere și declarațiile celorlalți procurori audiați, ale comisarului C.G. care nu știau despre relația fin-naș a pârâtului cu avocatul P.R., dar mai ales incertitudinea existenței delegațiilor avocațiale ale lui P.R., la data studierii dosarului de către pârât, în luna februarie 2010.

Cu referire la ce-a de-a doua faptă, solicită să se constate că există diferențe majore între cele rezultate din administrarea probatoriului și situația de fapt reținută în acțiunea disciplinară. Astfel, din probatoriul administrat rezultă că, după ce se abținuse în cauză, în vara anului 2012 pârâtul a fost interpelat de T.A. în fața

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

[REDACTED] [REDACTED]
locuinței părinților soției, iar în toamna aceluiași an în fața grădiniței fiului său. Pârâtul a refuzat să discute cu T.A., motivat în principal de faptul că acesta fusese învinuit în dosarul nr. dar și pentru că mai fusese condamnat anterior. În seara zilei de 14.11.2012, motivat de faptul că nașul său, avocatul P.R., îi relatase că T.A. face afirmații denigratoare la adresa sa, pârâtul s-a deplasat la barul „Cheers”, unde se aflau avocatul P.R., inculpații R.E., B.R. și T.A. În prezența acestora pârâtul i-a cerut lui T.A. să nu-i mai rostească numele și l-a avertizat că în caz contrar v-a anunța poliția. Nu rezultă din nicio probă că pârâtul ar fi consiliat vreunul dintre inculpați. Conform declarațiilor date de R.E. și B.R., rezultă că l-au văzut pe pârât pentru prima și ultima oară în barul „Cheers”, iar T.A. a declarat că nu a fost consiliat. Mai arată că la data de 14.11.2012, nu mai putea fi vorba despre vreo consiliere în cauză, deoarece se îndeplinise procedura pentru primul termen de judecată, iar afirmația potrivit căreia pârâtul ar fi urmat să indice punctele tari și punctele slabe ale rechizitorului, este absurdă, chiar și numai pentru argumentul că nu avea rost să indice punctele tari.

Referitor la declarația martorului T.A., solicită să se constate că aceasta conține un amalgam de afirmații fără corespondență în realitate. Astfel, audierea sa în dosarul nr. s-a făcut în calitate de făptuitor, iar nu de martor. De asemenea, descrierea biroului pârâtului este contrazisă de schița depusă la dosar, semnată pentru conformitate de 3 procurori și întocmită de tehnicianul criminalist al Parchetului de pe lângă Tribunalul S. care atestă accesul cu mare dificultate la acea fereastră. Mai mult, T.A. aprecia că întâlnirea de la barul „Cheers” avusese loc cu 2-3 săptămâni înainte de prezentarea materialului de urmărire penală, ori prezentarea materialului s-a produs la 16.07.2012, cu 4 luni înainte de data de 14.11.2012.

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

Analizând elementele abaterii disciplinare referitor la cea de-a doua faptă, apreciază că fapta ilicită nu există, dat fiind că o apostrofare a unui învinuit nu poate fi considerată o consultație, consiliere. Prin consultație se înțelege îndeobște o sfătuire concretă. Or, niciunul dintre cei trei învinuiți în cauză nu a declarat că ar fi fost consiliat de J.R.. Lipsa de vinovăție este confirmată și de declarațiile celorlalți trei martori prezenți, care nu au perceput ca procurorul J.R. să fi dat vreo consultație lui T.A.. În ce privește rezultatul vătămător, solicită să se aibă în vedere că în dosar au fost 7 învinuiți și peste 100 părți civile și doar T.A. a fost nemulțumit, neexistând opinii defavorabile cu privire la modul de efectuare a urmăririi penale și nici plângeri de tergiversare. Prin urmare, nu există nici un temei pentru a fi sancționat, solicitând respingerea acțiunii ca neîntemeiată. Depune la dosar în copie înscrisuri.

SECȚIA PENTRU PROCURORI

Deliberând asupra acțiunii disciplinare de față, reține următoarele:

Prin acțiunea disciplinară înregistrată pe rolul Secției pentru procurori în materie disciplinară sub numărul de mai sus, Procurorul General al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție a solicitat să se dispună aplicarea uneia dintre sancțiunile prevăzute de art. 100 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, pârâtului J.R., procuror în cadrul Parchetului de pe lângă Tribunalul S., cu privire la săvârșirea abaterii disciplinare prevăzute de art. 99 lit.b din același act normativ.

În motivarea acțiunii disciplinare s-a reținut în esență că, în perioada septembrie 2010-februarie 2012 procurorul J.R. a supravegheat urmărirea penală

Adresa: București, Calea Plevnei, Nr.141B,, Sector 6

Fax: 311.69.01

Web: www.csm1909.ro

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

[REDACTED] [REDACTED]
în dosarul nr., deși asistența juridică era asigurată de nașul său, încălcând astfel dispozițiile art. 5 alin. 2 din Legea nr. 303/2004, iar în perioada februarie-noiembrie 2012 a consiliat trei persoane cercetate în respectivul dosar pentru construirea apărărilor acestora în cauză, contrar prevederilor art. 10 alin. 2 din Legea nr. 303/2004, faptă ce întrunește elementele constitutive ale abaterii disciplinare prevăzute de art. 99 lit. b din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, constând în încălcarea prevederilor legale referitoare la incompatibilități și interdicții.

În drept, și-a întemeiat prezenta acțiune disciplinară pe dispozițiile art. 98 – 101 din Legea nr. 303/2004 republicată și modificată și art. 46 – 48 din Legea nr. 317/2004, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

La data de 10.02.2014 pârâtul a depus întâmpinare prin care solicită respingerea acțiunii disciplinare ca nefondată și a atașat un set de înscrisuri în dovedirea susținerilor formulate.

În esență, pârâtul apreciază că acțiunea disciplinară nu face trimitere la elementele răspunderii disciplinare, neindicând în mod concret și probat în ce constau condițiile cerute de lege. Sub acest aspect, consideră că nu există faptă ilicită, întrucât pârâtul nu s-a aflat în vreuna din situațiile prevăzute expres de art. 46-49 C.p.p; nu există nici vinovăție, câtă vreme nu avea obligația de a se abține, iar neabținerea sa nu a afectat îndeplinirea imparțială a atribuțiilor de serviciu; nu s-a produs niciun rezultat vătămător, nefiind lezate interesele legitime ale vreuneia din părțile implicate în dosar, astfel că nici legătura de cauzalitate între fapta ilicită și rezultatul vătămător nu există.

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

[REDACTED]

Cu privire la cea de-a doua faptă reținută, arată că nu a oferit consultații juridice învinuiților din dosar, iar afirmațiile numiților T.A. și D.M.M. pe care se întemeiază acțiunea disciplinară, nu sunt credibile, din cauza elementelor contradictorii pe care le conțin și interesului pe care respectivele persoane îl aveau în cauză, fiind ignorate, în schimb declarațiile magistraților audiați în faza cercetării disciplinare.

La data de 24.02.2014 titularul acțiunii disciplinare a formulat răspuns la întâmpinare.

În ședința publică din 26.02.2014 pârâtul, prin apărător a invocat excepția prescripției acțiunii disciplinare pentru prima faptă ce i s-a reținut în sarcină, pe considerentul că starea de incompatibilitate a luat sfârșit la data de 17.02.2012, când s-a formulat cererea de abținere, aprobată de conducătorul unității, iar în opinia sa, exercitarea acțiunii, care include perioada de până la terminarea acesteia, inclusiv până la aplicarea sancțiunii, a depășit termenul de 2 ani prevăzut de art. 46 alin.7 din Legea nr.317/2004.

La acest termen, Secția a prorogat discutarea excepției invocate și față de susținerile titularului acțiunii a pus în vedere acestuia să-și precizeze acțiunea disciplinară în sensul menționării dispozițiilor legale în care se încadrează faptele descrise în conținutul acesteia și care întrunesc elementele constitutive a două abateri disciplinare. Prin precizările depuse la data de 21.03.2014, Procurorul General al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție a confirmat încadrarea inițială a faptelor, susținând că, deși este vorba despre două fapte distincte ce întrunesc, fiecare, elementele constitutive ale abaterii disciplinare prevăzute de art. 99 lit. b din Legea nr.303/2004, în sarcina magistratului nu se pot reține două

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

[REDACTED] abateri disciplinare, ci o singură abatere cu două fapte ce intră în conținutul acesteia.

La data de 07.04.2014 s-a depus punctul de vedere al pârâtului intitulat "întâmpinare" cu privire la precizările formulate de reclamant.

În ședința publică din 16.04.2014, reclamantul, prin reprezentant a depus concluzii scrise cu privire la excepția invocată, care au fost înmânate pârâtului, iar Secția, după deliberare, a unit excepția cu fondul cauzei, apreciind că este necesar să se administreze aceleași dovezi ca și pentru soluționarea fondului cauzei.

La același termen, pârâtul procuror a fost audiat în fața Secției, ocazie cu care a arătat că își menține declarațiile pe care le-a dat în faza cercetării disciplinare. Referitor la încălcarea normelor vizând incompatibilitățile, pârâtul a arătat că la data de 30.09.2010, când organele de poliție s-au prezentat pentru confirmarea propunerii de începere a urmăririi penale, nu a observat, din cauza volumului mare de documente, că la dosar se află atașată delegația avocatului P.R., nașul său. Mai arată că a continuat supravegherea cauzei aproximativ 1 an și jumătate, perioadă în care nu a audiat nici învinuții și nici părțile vătămate în cauză și că abia la data de 14.02.2012, urmare solicitării unui număr de 6 dosare, printre care și dosarul nr....., a constatat că există delegația domnului P.R., delegație cu dată veche, moment în care a formulat o cerere de abținere, admisă de prim procurorul Parchetului de pe lângă Tribunalul S., dosarul fiind repartizat altui procuror.

În ce privește acordarea de consultații juridice, pârâtul arată că în vara toamna anului 2012 a fost contactat inițial la domiciliul soției sale și ulterior la grădinița fiului său de către numitul T.A., care a încercat să poarte discuții referitoare la cauza penală în care era implicat, ocazie cu care pârâtul i-a replicat că nu au ce discuta și l-a atenționat că dacă nu încetează cu aceste abordări va sesiza

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

[REDACTED] [REDACTED]

organele competente. Tot legat de acest aspect, pârâtul mai arată că în luna noiembrie 2012 a fost sunat de nașul său care i-a relatat că se află la o întâlnire cu numiții T.A., B.R. și R.E.A. în barul „Cheers” din S., iar T.A. face afirmații în sensul că, datorită faptului că îl cunoaște de mulți ani, se aștepta să primească o soluție favorabilă în cauza în care este cercetat. Urmare acestui telefon, pârâtul s-a deplasat la bar, unde i-a cerut lui T.A. să nu-i mai folosească numele, pentru că în caz contrar va sesiza organele în drept.

Pârâtul a mai precizat că din acel moment nu a mai fost căutat, așteptat, interpelat de nimeni și nici nu a discutat cu avocatul P.R. pe această problemă. De asemenea, a arătat că nu l-a cunoscut pe numitul T.A. anterior instrumentării dosarului penal, că nu știe cum a fost angajat nașul său și nu a discutat niciodată cu acesta despre cauză și despre felul în care T.A. a ajuns să-l angajeze, precizând în acest sens că stabilise cu avocatul P.R. să nu se angajeze în cauzele în care efectua urmărirea penală. Mai arată că a efectuat supravegherea în dosarul nu prin consultarea fizică a dosarului, ci prin discuții directe cu ofițerul de poliție care realiza cercetarea penală, acesta fiind motivul pentru care nu a putut să-și dea seama că avocatul P.R. a asistat părțile la audiere, a participat la efectuarea altor acte de procedură, etc. acest lucru observându-l abia în februarie 2012, când a cerut dosarul. Ulterior preluării dosarului de către procurorul D.C.D. pârâtul arată că, la solicitarea acestuia din urmă, i-a explicat situația de fapt din dosar și că speța în cauză a mai discutat-o și cu alți colegi procurori, la cafea, fiind o speță complexă.

Mai arată că T.A. nu a fost niciodată la biroul său, iar de la fereastra biroului nu se vedea intrarea în clădirea în care își desfășoară activitatea avocatul P.R., fiind

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

o clădire cu 30-40 birouri de avocatură, 5 dintre avocați având același nume cu al avocatului P.R.

Au fost administrate probele cu înscrisuri și martori, fiind audiați martorii T.A.I., C.G., P.R.D., D.D.C., B.I., B.M.R., R.E. A. și D.M.M.

În declarația dată în fața Secției, martorul T.A.I. arată că își menține declarațiile date în sensul că îl cunoaște de mai multă vreme pe procurorul J.R., anterior instrumentării dosarului și că în cursul efectuării cercetărilor în acest dosar, comisarul C.G. i-a cerut să se prezinte la parchet, pe motiv că îl așteaptă procurorul de caz, J.R.. Deplasându-se la biroul acestuia, pârâtul i-a recomandat să meargă la biroul avocatului P.R., arătându-i pe geam unde este sediul biroului și să facă tot ce îi spune acesta. Martorul mai arată că, urmare acestei sugestii, împreună cu numiții B.M.R. și R.E.A. învinuiți în același dosar, l-au angajat ca apărător pe P.R., cu toții cunoscând faptul că avocatul se află într-o legătură de familie cu procurorul J.R., respectiv naș-fin. După cca 2 ani, în care au fost asigurați că totul este în regulă, au fost chemați de către comisarul C.G. împreună cu apărătorul, prilej cu care li s-a adus la cunoștință că toți trei au calitatea de învinuiți în dosar și că dosarul a fost preluat de alt procuror, care dorește disjungerea unor fapte din dosar.

Martorul precizează că ulterior acestui moment, mergând să-l întâlnească pe avocat la o terasă în spatele tribunalului, l-a văzut și pe procurorul J.R. căruia i-a spus că urmează să aibă o discuție și să se audă la telefon. Întrucât pârâtul nu i-a răspuns la telefon, martorul afirmă că l-a căutat acasă, în localitatea T., context în care pârâtul i-a spus că nu își explică cum dosarul a ajuns să fie trimis în judecată de procurorul D.D.C. și că nu are de ce să își facă probleme.

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

Susține că personal a mai avut alte 3-4 întâlniri cu pârâtul procuror, în care a încercat să-și clarifice situația și încă o întâlnire împreună cu ceilalți doi învinuiți din dosar, iar discuția sa cu pârâtul a fost în sensul că nu se poate să fie ceruți atât de mulți bani pentru ceva ce nu există, pârâtul apărându-se că nu cunoaște câți bani au fost plătiți avocatului și că nu existau probleme.

Martorul mai afirmă că la momentul audierii de către comisarul C.G. nu intenționa să-și angajeze apărător, întrucât considera că nu are nicio vinovăție, angajarea avocatului P.R. fiind făcută doar la sugestia pârâtului procuror. Arată, de asemenea, că în discuțiile purtate cu procurorul J.R. nu i-au fost acordate de acesta consultații juridice în sensul atitudinii pe care trebuia să o aibă în dosar, al demersurilor pe care trebuia să le întreprindă, că nu i s-au sugerat elemente și fapte pe care ar fi trebuit să le întreprindă sau să le prezinte în cercetarea penală în cauză și că pârâtul doar a emis opinii generale în sensul că apărarea nu ține, fără să-i spună vreodată punctual ce este slab în dosar.

Fiind audiat de către Secție, martorul C.G. a infirmat susținerile lui T.A. în sensul că l-ar fi îndrumat să meargă la procurorul de caz ori de a-i spune care sunt consecințele faptelor sale, arătând că nu a discutat nici un moment cu acesta în afara cadrului procedural. Legat de prezența avocatului P.R. în dosar, martorul declară că nu poate preciza dacă acesta a avut împuternicire înainte de începerea urmăririi penale sau după, dar că își amintește că primul care a solicitat să fie asistat de avocat a fost B.M., iar ulterior, în toată procedura de audiere, care s-a desfășurat în etape, l-a audiat și pe T.A. cu același avocat, P.R.. Mai arată că la momentul la care cei trei învinuiți în cauză au depus delegație pentru a fi asistați de un singur apărător, nu a discutat cu procurorul care efectua supravegherea

această chestiune, însă apreciază că ar fi trebuit să cunoască acest fapt întrucât a studiat dosarul, la momentul începerii urmăririi penale, când a confirmat măsura. Mai arată că, ulterior acestui moment, supravegherea cercetărilor s-a realizat prin discuții verbale și nu crede că procurorul de caz s-a mai aflat în posesia dosarului pentru a-l studia și analiza.

Din declarația dată de martorul P.R. rezultă că inițial a fost contactat de T.A., care i-a spus că a venit la recomandarea tatălui său și că ulterior a încheiat contracte de asistență juridică cu toți cei 3 învinuiți, depunând pentru fiecare în parte delegație la dosar. Mai arată că cercetarea în faza actelor premergătoare a durat destul de mult și că, în această fază nu a cunoscut și nu s-a interesat cine este procurorul de caz, aflând acest lucru la finalizarea expertizei contabile sau a suplimentului de expertiză. Sub acest aspect, precizează că nu a purtat discuții pe cauză cu procurorul J.R., dar că prin toamna anului 2012, aflându-se la un bar din centrul S., împreună cu cei trei învinuiți pentru a clarifica probleme din dosar, i-a sugerat pârâtului procuror că ar fi bine să vină să lămurească problemele cu T.A., întrucât acesta susținea că-l cunoaște de 20 de ani și sunt apropiați. Pârâtul a venit la barul respectiv și l-a apostrofat pe T.A., acesta nemairecunoscând cele menționate anterior, fiind tăcut pe toată durata șederii pârâtului în bar. Legat de momentul întâlnirii, martorul învederează că a avut loc după preluarea cauzei de către procurorul D.D.C., dar nu își amintește dacă a fost înainte sau după prezentarea materialului de urmărire penală.

În finalul declarației, martorul arată că, potrivit unei convenții pe care avut-o cu pârâtul J.R., nu a acordat asistență juridică în nicio cauză aflată în lucru la acesta.

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

[REDACTED]

Martorul D.D.C. arată că la începutul anului 2012 a preluat un dosar în care supravegherea cercetărilor fusese realizată de procurorul J.R., urmare abținerii acestuia. Arată de asemenea că avea cunoștință de acest dosar întrucât fusese discutat de mai multe ori în ședințele de analiză pe dosare vechi care se realizau la nivelul secției de urmărire penală, iar după primirea dosarului prima impresie a fost în sensul că pârâtul încearcă să scape de un dosar vechi, întrucât avocatul care constituia motivul abținerii fusese prezent de la început în dosar, redactase înscrisuri, etc.

Mai arată că a discutat cu procurorul J.R. despre dosar, întrucât supraveghease mult timp cercetarea penală, iar acesta a avut o poziție oscilantă în sensul că la început a susținut că este vorba de un litigiu civil și că vinovăția aparține Primăriei S., pentru ca ulterior, să își schimbe poziția, achiesând la ideea de trimitere în judecată, cu precizarea că și funcționarii de la primărie trebuie să aibă același regim. Tot sub aspect, martorul relatează că urmare unei discuții cu pârâtul procuror care argumenta faptul că în cauză este o problemă civilă și nu înșelăciune, a primit ulterior de la învinuiți, o cerere formulată prin apărător în care se argumenta tocmai în sensul discuției purtate anterior cu pârâtul, fără să poată susține că pârâtul a discutat cu ceilalți, fiind posibil să fie opinia avocatului sau o simplă coincidență.

Martorul B.I. declară că în calitate de procuror la Parchetul de pe lângă Tribunalul S. participa la ședințele secției de urmărire penală în care se analizau cauzele mai vechi de 1an/6 luni, prilej cu care i-a atras atenția dosarul aflat în supraveghere la procurorul J.R. deoarece se vehicula o eventuală implicare a fiului grefierei D.M. cu care lucra atât el, cât și pârâtul procuror. Arată că a participat și

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

[REDACTED] la discuții pe cauza respectivă, după preluarea dosarului de procurorul D.D.C., alături de alți colegi, discuțiile fiind purtate pe aspecte generale ale cauzei, fără să fi auzit pe vreunul din cei doi să discute despre o eventuală soluție sau să sugereze o soluție.

Fiind întrebat în legătură cu configurația birourilor unde lucrau pârâtul și grefiera D.M., pârâtul precizează că biroul grefierei era anticamera biroului pârâtului și era aglomerat cu preponderență în primele zile ale săptămânii, întrucât acolo se realizau audieri de către procurori și puteau intra 20-30 persoane, iar referitor la biroul pârâtului procuror arată că accesul la fereastră era dificil și se putea vedea porțiunea de trotuar din față și acoperișul casei vecine.

Martorul B.M.R. declară că, fiind cercetat în dosarul instrumentat de comisarul C.G., a aflat numele procurorului de caz după a treia sau a patra întâlnire în biroul comisarului, la aceste întâlniri fiind prezent avocatul său P.R. și ceilalți doi învinuiți, R.E. și T.A.. Mai arată că l-a angajat pe avocatul P.R. la recomandarea lui T.A., care i-a spus că îl cunoaște, fără să precizeze de unde, însă știe că erau prieteni, amici, menționând totodată că a primit referințe bune și de alte persoane.

În continuarea declarației, martorul precizează că nu s-a întâlnit niciodată cu pârâtul J.R. într-un cadru profesional, singura întâlnire cu acesta având loc într-o seară, în barul vărului său, unde se mai aflau avocatul P.R., T.A. și R.E.. Cu acest prilej pârâtul a purtat o discuție „în contradictoriu” cu T.A., al cărei conținut nu îl cunoaște întrucât se afla în alt loc al barului cu R.E., aflând ulterior că pârâtul i-ar fi reproșat că „vorbește urât despre dumnealui”. Arată de asemenea că la acel moment nu cunoștea că avocatul său se află într-o relație cu procurorul J.R.,

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

[REDACTED] aspect pe care l-a aflat după ce cauza a ajuns pe rolul instanței, iar pe procuror atunci l-a cunoscut, fiind singura dată când s-au întâlnit.

Martorul R.E.A. confirmă cele declarate de B.R., în sensul că angajarea avocatului P.R. s-a făcut la recomandarea lui T.A., dar precizează că acesta le-a spus că tatăl său fusese asistat de acest avocat și că era un avocat bun. În legătură cu dosarul în care a fost cercetat penal de comisarul C.G., arată că acesta nu i-a spus niciodată că procuror de caz ar fi fost J.R., la parchet fiind chemat de procurorul D.D.C. și a aflat abia în instanță că și pârâtul instrumentase dosarul, într-o primă fază.

Pe pârât l-a cunoscut într-un bar, după ce fuseseră trimiși în judecată, unde se afla într-un grup cu T.A. și R.E.A. și unde, la un moment dat a apărut și avocatul P.R. însoțit de o altă persoană, pe care nu o cunoștea și despre care a aflat că era procurorul J.R. și că ar fi fost într-o relație naș-fin cu avocatul. Pe parcursul acelei întâlniri, procurorul i-a reproșat lui T.A. că „vorbește o mulțime de prostii în oraș, că minte în legătură cu niște intervenții ce ar fi putut fi făcute la el și i-a cerut să înceteze cu astfel de discuții”. După plecarea celor doi, a aflat de la T.A. că J.R. ar fi fost la un moment dat procuror de caz și că este într-un grad de afinitate cu avocatul, dar la întrebarea de ce era supărat procurorul, T.A. a oferit explicații evazive, martorul susținând că în anturajul lor, T.A. este cunoscut ca o persoană care minte mult, exagerează anumite chestiuni și vorbește uneori fără a avea acoperire.

Martora D.M.M. declară că, fiind greșier la Parchetul de pe lângă Tribunalul S. până în anul 2011, știe că despre dosarul în cauză au existat discuții în parchet în sensul că avocat ar fi fost P.R. și era de notorietate că acesta este nașul de

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

[REDACTED] [REDACTED]

cununie al procurorului J.R., însă nu poate afirma că pârâtul procuror a cunoscut sau nu această împrejurare. Mai arată că în perioada instrumentării dosarului nu a văzut pe niciunul dintre învinuiți să intre în biroul procurorului J.R. și că în cursul procedurii disciplinare i s-a arătat de către inspector o fotografie în format electronic a unei persoane, despre care nu poate preciza dacă a recunoscut-o și dacă a declarat că ar fi fost în biroul procurorului. Dintre învinuiți afirmă că îl cunoaște după fizionomie pe B.M.R. Referitor la configurația biroului pârâtului, precizează că așezarea obiectelor în birou permitea accesul la fereastră, iar fereastra dădea înspre strada unde se aflau mai multe cabinete de avocatură, inclusiv al avocatului P.R..

Din întregul ansamblu probator administrat în cauză Secția pentru procurori în materie disciplinară reține următoarele:

La data de 29.07.2013, Procurorul General al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție a solicitat Inspecției Judiciare efectuarea de verificări prealabile sub aspectul săvârșirii abaterilor disciplinare prevăzute de art. 99 lit. b și l din Legea nr.303/2004, republicată, de către procurorul J.R. de la Parchetul de pe lângă Tribunalul S.

În sesizare se menționa că, din înscrisurile anexate, rezultă indicii cu privire la faptul că în perioada octombrie 2010 – februarie 2012, procurorul J.R. a supravegheat cercetarea penală în dosarul nr..... al Parchetului de pe lângă Tribunalul S. privind pe învinuitul T.A. ș.a. în condițiile în care apărarea era asigurată de nașul său, avocatul P.R., pe care l-a recomandat învinuitului pentru angajare.

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

Se mai menționa că există date potrivit cărora, până la soluționarea prin rechizitoriu, procurorul J.R. a consiliat învinuiții asupra strategiei de apărare și a comis acte de imixtiune în activitatea procurorului cu atribuții de supraveghere pentru emiterea unei soluții de netrimitere în judecată, pe motiv că faptele învinuiților nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii de înșelăciune. După emiterea rechizitoriului, la data de 10.10.2012, procurorul J.R. s-a întâlnit repetat și a discutat cu inculpatul T.A.I., care pretindea restituirea de către avocatul P.R. a sumei de 36.000 euro ce ar fi fost primită de acesta pentru soluționarea favorabilă a dosarului. Din actele dosarului rezultă că procurorul a analizat împreună cu inculpatul strategia de apărare, oferind sprijin pentru identificarea „punctelor sensibile și punctelor tari” ale rechizitoriului.

Prin rezoluția nr. din data de 02.10.2013 a Inspecției Judiciare s-a apreciat că există indicii cu privire la săvârșirea celor două abateri disciplinare, motiv pentru care, în conformitate cu dispozițiile art.45 alin.6 din Legea nr.317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii s-a propus titularului acțiunii disciplinare începerea cercetării disciplinare față de procurorul J.R., de la Parchetul de pe lângă Tribunalul S., pentru abaterile menționate anterior.

La data de 16.10.2013, Procurorul General al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, prin rezoluția nr. a dispus începerea cercetării disciplinare pentru abaterile prevăzute de art.99 lit.b și l din Legea nr.303/2004, conform art.45 alin.7 din Legea nr.317/2004, comunicând rezoluția Inspecției Judiciare.

Cercetarea disciplinară efectuată în cauză a fost finalizată la data de 10

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

decembrie 2013, iar rezultatul cercetărilor a fost transmis titularului acțiunii disciplinare prin rezoluția nr. din 11.12.2013.

La data de 08.01.2014 Procurorul General al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, în conformitate cu dispozițiile art.46 alin.7 și art.48 alin.2 din Legea nr.317/2004 a exercitat acțiunea disciplinară față de procurorul J.R. din cadrul Parchetului de pe lângă Tribunalul S. doar pentru abaterea prevăzută de art. 99 lit.b din Legea nr. 303/2004, republicată și modificată și a sesizat Secția pentru procurori în vederea efectuării procedurii disciplinare.

Referitor la abaterea disciplinară ce face obiectul prezentului dosar Secția constată că, potrivit celor reținute în cuprinsul actului de sesizare din 08.01.2014, cât și în raport de precizările ulterioare făcute de titularul acțiunii disciplinare, prin reprezentant (filele 107-108), aceasta cuprinde în conținutul său constitutiv, două fapte distincte – una comisă în perioada septembrie 2010 – februarie 2012, constând în nerespectarea de către procurorul J.R. a obligației de a se abține de la orice activitate legată de instrumentarea dosarului nr., în condițiile în care asistența juridică era asigurată de nașul său, încălcând astfel dispozițiile art. 5 alin. 2 din Legea nr. 303/2004, iar cea de-a doua comisă în intervalul februarie-noiembrie 2012, constând în aceea că, ulterior formulării declarației de abținere și preluării cauzei de alt procuror, a consiliat persoanele cercetate în respectivul dosar pentru construirea apărărilor acestora în cauză, contrar prevederilor art. 10 alin. 2 din același act normativ.

În ce privește prima faptă reținută în sarcina pârâtului, din analiza întregului material probator administrat în cauză Secția reține că dosarul nr. privind pe T.A., B.R., R.E. ș.a a fost înregistrat la Parchetul de pe lângă Tribunalul S. la

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

[REDACTED] [REDACTED]
data de 28.06.2010, urmare declinării competenței de soluționare a cauzei de către Parchetul de pe lângă Judecătoria S., astfel cum rezultă din adresa de înaintare a dosarului aflată la fila 163 dosar cercetare disciplinară.

După înregistrarea cauzei la Parchetul de pe lângă Tribunalul S., aceasta a fost repartizată spre soluționare procurorului J.R., în conformitate cu dispozițiile Ordinului nr. 1 din 17.02.2010 al prim procurorului Parchetului de pe lângă Tribunalul S., privind atribuțiile și repartizarea sarcinilor ce revin procurorilor (filele 107-110 dosar cercetare disciplinară), potrivit cărora pârâtul procuror "exercită și îndeplinește atribuțiile, lucrările și sarcinile privind sectorul de supraveghere a urmăririi penale prevăzute de art.216-220 C.p.p. la Poliția județului S., S.I.F."

De la momentul repartizării și până la data de 30.09.2010 dosarul s-a aflat în lucru la comisarul șef C.G., de la I.P.J. S. – S.I.F., în vederea efectuării actelor de urmărire penală, aspect necontestat de acesta și confirmat de înscrisurile depuse la dosarul cauzei și de declarațiile pârâtului procuror, acesta menționând ca argument în plus că toată luna august 2010 s-a aflat în concediu de odihnă (declarațiile de la filele 322-326 dosar cercetare disciplinară).

La data menționată, întregul dosar a fost prezentat procurorului J.R. cu propunerea de începere a urmăririi penale față de numiții B.R.M., R.E.A., T.A.I., R.M.C., M.I.A. și T.F.I. pentru mai multe infracțiuni reținute în sarcina fiecăruia, iar prin rezoluția din 30.09.2010 pârâtul a confirmat începerea urmăririi penale față de toate persoanele și pentru toate infracțiunile indicate în cuprinsul rezoluției întocmite de organul de cercetare penală.

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

Deși pârâtul s-a apărut constant în sensul că, datorită volumului mare de înscrisuri și numărului mare al persoanelor cercetate, nu a observat la acel moment că la dosar se afla împuternicirea avocațială a nașului său, avocatul P.R., Secția nu își însușește punctul de vedere exprimat de acesta și nici argumentele în susținerea acestuia, cu atât mai mult cu cât același procuror afirma în cuprinsul notei de relații de la filele 214-216 că este o persoană meticuloasă, care "cunoaște foarte bine dosarele în care dispune începerea urmăririi penale".

Sub acest aspect, Secția mai reține că la momentul prezentării ofițerului de poliție cu propunerea de începere a urmăririi penale, la dosarul cauzei exista o împuternicire avocațială a avocatului P.R. prin care acesta asigura asistența juridică a lui R.E.A. în faza de urmărire penală, care chiar dacă nu este datată, trebuie coroborată cu declarația dată de R.E. în fața organelor de poliție la data de 25.09.2010, în prezența apărătorului ales P.R., conform mențiunii inserate la finalul declarației și semnată de acesta (filele 170-175 dosar cercetare disciplinară). De asemenea, la dosarul cauzei mai exista încă o împuternicire avocațială a aceluiași avocat pentru numitul B.R., împuternicire datată 28.09.2010 (fila 195 dosar cercetare disciplinară).

Ulterior acestei date și până la momentul formulării cererii de abținere la data de 17.02.2012, Secția constată că dosarul nu a mai fost prezentat procurorului J.R., acesta exercitând supravegherea cauzei prin dispoziții verbale și discuții purtate cu organul de cercetare penală, astfel cum rezultă din declarațiile constante ale pârâtului procuror și cele ale comisarului șef C.G.

În consecință, Secția apreciază că singura dată la care pârâtul a avut posibilitatea să constate că se află în stare de incompatibilitate este cea din

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

30.09.2010, dată în raport de care curge termenul de 2 ani prevăzut de art.46 alin.7 din Legea nr.317/2004.

Art. 209 alin 1 C.p.p., în vigoare la data săvârșirii faptei, prevede că „procurorul supraveghează urmărirea penală; în exercitarea acestei atribuții procurorii conduc și controlează nemijlocit activitatea de cercetare penală a poliției judiciare și a altor organe de cercetare speciale”.

Supravegherea urmăririi penale se realizează prin următoarele modalități: trecerea cauzei de la un organ la altul, participarea directă a procurorului la efectuarea cercetării penale, verificarea lucrărilor de cercetare penală, dispoziții obligatorii date de procuror, autorizarea, confirmarea, încuviințarea și infirmarea actelor și a măsurilor procesuale de către procuror.

În exercitarea atribuției de supraveghere a activității de urmărire penală procurorul poate cere spre verificare orice dosar de la organul de cercetare penală, care este obligat să îl trimită, cu toate actele materiale și datele privitoare la faptele care formează obiectul cauzei (art. 218 alin. 3 C.p.p.).

Procurorul se poate deplasa la sediul organului de cercetare penală, ocazie cu care verifică toate dosarele aflate în curs de cercetare.

Conform art. 219 alin. (1) C.proc.pen., procurorul poate să dea dispoziții cu privire la efectuarea oricărui act de urmărire penală. Aceste dispoziții trebuie date în scris și motivat, pentru a se putea verifica conformarea organului de cercetare penală și pentru a fi îndeplinite în bune condiții.

Cerința ca dispozițiile date să fie în formă scrisă și motivate rezultă chiar din conținutul art. 219 alin. 3 C.p.p. care prevede că “în cazul neîndeplinirii sau al îndeplinirii în mod defectuos, de către organul de cercetare penală, a dispozițiilor

[REDACTED] [REDACTED]

date de procuror, acesta va sesiza conducătorul organului de cercetare penală, care are obligația ca în termen de 3 zile de la sesizare să comunice procurorului măsurile dispuse". Ori, dacă dispozițiile date de procuror nu ar fi în formă scrisă, prevederea legală anterior citată nu și-ar găsi aplicabilitatea în lipsa oricărei posibilități de verificare a neîndeplinirii respectivelor dispoziții.

Din analiza celor prezentate mai sus rezultă că activitatea procurorului de supraveghere a urmăririi penale are un caracter de continuitate, în sensul că se desfășoară pe tot parcursul fazei procesuale a urmăririi penale însă numai în modalitățile expuse anterior. Astfel, supravegherea activității de urmărire penală are loc doar în condițiile contactului direct cu actele dosarului și prin dispoziții scrise și alte acte procedurale, care sunt de esența acestei atribuții a procurorului.

Cu alte cuvinte, supravegherea cercetării penale a procurorului este susceptibilă de întreruperi atâta timp cât acesta nu are contact direct cu actele dosarului sau nu participă ori asistă la activitățile întreprinse de organul de poliție, care, în fapt, efectuează cercetarea penală. Diferența între activitatea procurorului de efectuare a urmăririi penale și cea de supraveghere a cercetării penale constă tocmai în aceea că, în primul caz, procurorul conduce efectiv și nemijlocit ancheta penală iar, în cel de-al doilea caz, veghează la respectarea cadrului legal în care actele de urmărire penală sunt efectuate. Atribuția de a supraveghea se oprește la momentul în care începe activitatea propriu-zisă de efectuare a urmăririi penale.

Pentru aceste considerente Secția apreciază că, întrucât ultimul act de supraveghere a urmăririi penale efectuat de pârâțul procuror J.R. a constat în confirmarea începerii urmăririi penale la data de 30.09.2010, exercitarea dreptului la acțiune disciplinară de către Procurorul General al Parchetului de pe lângă

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

[REDACTED] [REDACTED]
Înalta Curte de Casație și Justiție în calitate de titular al acțiunii disciplinare, s-a prescris la data de 30.09.2012, dată anterioară celei la care a fost sesizată Secția pentru procurori în materie disciplinară în vederea derulării procedurii disciplinare.

Chiar și în ipoteza susținută în concluziile scrise de către titularul acțiunii disciplinare în sensul că prescripția curge de la data când titularul dreptului la acțiune a cunoscut sau trebuia să cunoască nașterea lui, aceasta a intervenit anterior datei de 29.07.2013 când Procurorul General al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație a sesizat Inspekția Judiciară.

Referitor la cea de-a doua faptă reținută în sarcina pârâtului, Secția constată că acțiunea disciplinară este neîntemeiată pentru următoarele considerente:

Pentru a asigura independența și imparțialitatea judecătorilor și procurorilor, legiuitorul a impus acestora interdicții ce vizează desfășurarea unor activități care au fost apreciate ca fiind incompatibile cu poziția pe care o deține magistratul în societate.

Potrivit dispozițiilor înscrise în articolul 10 din Legea 303/2004, judecătorilor și procurorilor le este interzis să-și exprime public opinia cu privire la procesele aflate în curs de desfășurare sau asupra unor cauze cu care a fost sesizat parchetul.

Totodată, aceștia nu pot da consultații scrise sau verbale în probleme litigioase, chiar dacă procesele respective sunt pe rolul altor instanțe sau parchete decât acelea în cadrul cărora își exercită funcția și nu pot îndeplini nicio altă activitate care, potrivit legii, se realizează de avocat.

Rațiunea legiuitorului de a prevedea în mod expres cazurile în care

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

magistratul devine incompatibil pentru judecarea sau instrumentarea unui dosar a fost aceea de a asigura imparțialitatea înfăptuirii actului de justiție.

Ceea ce se impută pârâtului de către titularul acțiunii disciplinare este faptul că, ulterior formulării declarației de abținere și preluării cauzei de alt procuror, a consiliat persoanele cercetate în respectivul dosar pentru construirea apărărilor acestora în cauză, iar după emiterea rechizitoriului și trimiterea în judecată, s-a întâlnit cu inculpații pe care a încercat să îi convingă că lucrurile se pot rezolva și s-a oferit ca, în cursul unor întâlniri ulterioare, să le explice care sunt punctele tari și punctele slabe ale rechizitoriului.

Pentru a reține această situație de fapt, titularul acțiunii disciplinare a avut în vedere declarațiile constante date de T.A.I. și susținute în parte de cele ale martorei D.M.M., împrejurarea că existența unei întâlniri la barul „Cheers”, unde s-ar fi purtat discuții legate de dosarul cauzei, nu este negată de niciuna din părțile prezente la barul respectiv, dar și declarațiile procurorului D.D.C. în sensul că a regăsit în conținutul apărărilor învinuiților unele dintre ideile exprimate de colegul său în cadrul unor discuții pe marginea dosarului, referitoare în principal la caracterul civil al litigiului.

Cu referire la acest ultim aspect, în considerentele acțiunii disciplinare s-a reținut că, ulterior formulării cererii de abținere și după preluarea cauzei de alt procuror până la soluționarea prin rechizitoriu, pârâtul a purtat cu acesta din urmă o serie de discuții referitoare la dosar, în cursul cărora a exprimat opinia potrivit căreia în cauză este vorba despre un litigiu civil și se impune adoptarea unei soluții de netrimitere în judecată.

Se mai reține că, deși procurorul J.R. nu a insistat față de colegul său pentru a-l convinge de justetea opiniilor sale, ulterior, acesta a regăsit respectivele susțineri între apărările formulate în cauză de avocatul P.R..

Din examinarea probatoriului administrat, Secția constată că T.A. este singurul care susține faptul că, ulterior preluării cauzei de procurorul D.D.C., a purtat discuții cu pârâtul procuror în legătură cu dosarul în care supraveghease cercetările, iar la întâlnirea de la barul „Cheers” acesta s-a oferit să-i ajute prin prezentarea punctelor slabe și punctelor tari ale rechizitoriului. Tot T.A. este singurul care a susținut că a procedat la angajarea ca apărător a lui P.R. la sugestia pârâtului procuror, care i-ar fi cerut să urmeze întocmai strategia propusă de avocat și că acesta l-a asigurat în permanență că totul va fi bine, în sensul unei soluții favorabile în ceea ce îl privește.

Deși martorul pretinde că a făcut cunoscute aceste aspecte și celorlalți învinuiți din dosarul penal, numiții B.R.M. și R.E.A., în toate declarațiile date, aceștia au infirmat susținerile făcute de T.A. și, mai mult decât atât, fiind prezenți la întâlnirea din barul „Cheers” au arătat că nu au existat nici un fel de discuții în legătură cu cauza în care fuseseră deja trimiși în judecată, discuțiile între pârât și T.A. limitându-se la reproșurile făcute de pârât acestuia din urmă în sensul că face afirmații neadevărate la adresa sa și că dacă nu încetează va sesiza autoritățile competente.

Pe de altă parte, însuși T.A. a declarat constant că în discuțiile purtate în particular cu pârâtul procuror, anterior întâlnirii din barul „Cheers”, acesta doar l-a liniștit, l-a asigurat că situația este sub control, iar din momentul în care dosarul a

ajuns la procurorul D.D.C. i-a dat asigurări ca a vorbit cu acesta în sensul de a-l influența să dea o soluție favorabilă.

Conform legii, consultațiile juridice pot fi acordate doar de către avocați, în scris sau verbal, în domenii de interes pentru client, precum: redactarea și/sau furnizarea către client, prin orice mijloace, după caz, a opiniilor juridice și informațiilor cu privire la problematica solicitată a fi analizată; elaborarea de opinii legale; elaborarea proiectelor de acte juridice (contracte, convenții, statute etc.) și asistarea clientului la negocierile referitoare la acestea; elaborarea proiectelor de acte normative; participarea în calitate de consultant la activitatea organelor deliberative ale unei persoane juridice, în condițiile legii; orice alte consultații în domeniul juridic.

Prin urmare, raportat la noțiunea de "consultație juridică", nu se poate reține că pârâtul procuror a desfășurat activități specifice profesiei de avocat cu scopul de a rezolva problemele juridice ale numitului T.A., din chiar declarația dată de acesta în fața Secției rezultând că în discuțiile purtate cu procurorul J.R., acesta a emis doar opinii generale în sensul că apărarea nu ține, fără să-i spună vreodată punctual ce este slab în dosar și mai ales fără să propună soluții concrete în sensul atitudinii pe care trebuia să o aibă în dosar ori al demersurilor pe care trebuia să le întreprindă.

Referitor la celelalte probe reținute de titularul acțiunii disciplinare în acuzarea pârâtului procuror, respectiv declarațiile martorilor D.M.M. și D.D.C., Secția apreciază că nu prezintă relevanță în cauză pentru considerentele ce se vor arăta în continuare.

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

În ce privește susținerile martorei D.M.M., Secția constată că acestea sunt contradictorii în toate aspectele de interes în cauză. Astfel, dacă în faza cercetării disciplinare martora afirma că l-a văzut pe T.A. intrând în biroul procurorului J.R., în fața Secției a arătat că de fapt după fizionomie îl cunoaște doar pe B.M.R., iar pe parcursul instrumentării cauzei de către pârâțul procuror nu a văzut pe niciunul dintre învinuiți să intre în biroul acestuia. De asemenea, a mai precizat că deși în parchet se cunoștea faptul că în dosarul instrumentat de procurorul J.R. era avocat P.R. și era de notorietate relația dintre aceștia, nu poate preciza dacă procurorul de caz cunoștea acest lucru.

Pe de altă parte, procurorul D.D.C. s-a mărginit în a susține că discuțiile purtate cu pârâțul procuror după preluarea supravegherii cercetării penale și apărările formulate de către avocatul inculpaților au fost similare în ceea ce privește argumentarea potrivit căreia fapta reținută în sarcina inculpaților ar fi o de natură civilă și nu o infracțiune de înșelăciune. Martorul a declarat însă că nu poate afirma că procurorul pârât ar fi purtat o discuție pe această temă cu ceilalți inculpați și că „este posibil să fie opinia avocatului sau o coincidență”.

Pe baza acestei declarații titularul acțiunii disciplinare a construit o analiză deductivă asupra unui fapt necunoscut, pornind însă de la faptele cunoscute prin declarația martorului T.A..

Secția apreciază că această prezumție simplă nu este suficientă pentru a îndepărta o altă prezumție simplă ce constă în aceea că apărarea inculpaților rezultă chiar din activitatea avocatului acestora de a construi apărări conforme unor opinii juridice personale, în virtutea calității sale de persoană abilitată din punct de vedere legal și profesional de a apăra acuzații în fața justiției.

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

Astfel, prezumțiile simple au forță relativă putând fi răsturnate prin proba contrară, iar titularul acțiunii disciplinare nu a putut combate prin probe prezumția că argumentarea apărării avocatului este independentă de orice influență exterioară și este rezultatul propriului raționament logico-juridic.

Rezultă astfel că nu sunt îndeplinite cerințele principiului potrivit căruia „probatio incumbit qui dicit, non qui negat”, titularul acțiunii disciplinare neputând să aducă în sprijinul celor afirmate probele pertinente și concludente căzute în sarcina sa.

În aceste condiții Secția consideră că materialul probator care fundamentează acțiunea disciplinară exercitată pentru abaterea disciplinară prevăzută de art. 99 lit. b cu referire la art. 10 alin. 2 din Legea 303/2004 nu este concludent pentru dovedirea faptei reținute în sarcina pârâtului procuror.

Pentru considerentele de mai sus, Secția pentru procurori urmează să admită excepția invocată de pârât și, pe cale de consecință să constate prescrisă acțiunea disciplinară formulată de Procurorul General al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție împotriva pârâtului J.R. – procuror în cadrul Parchetului de pe lângă Tribunalul S. în ceea ce privește fapta constând în nerespectarea îndatoririi de a se abține de la orice activitate legată de instrumentarea dosarului nr., în condițiile în care asistența juridică era asigurată de nașul său.

De asemenea, urmează să respingă ca neîntemeiată acțiunea disciplinară formulată împotriva pârâtului pentru fapta săvârșită în perioada februarie 2012 – noiembrie 2012, constând în acordarea de consultanță juridică persoanelor cercetate în dosarul mai sus menționat.

Văzând și dispozițiile art. 48 și art. 49 alin. (2) din Legea nr. 317/2004

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată,

**PENTRU ACESTE MOTIVE
IN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE:**

Cu unanimitate.

Admite excepția formulată de pârâtul J.R., procuror în cadrul Parchetului de pe lângă Tribunalul S.

Constată prescrisă acțiunea disciplinară în ceea ce privește fapta săvârșită în perioada 2010-2011 constând în nerespectarea îndatoririi de a se abține ce constituie abaterea disciplinară prevăzută de art.99 lit.b din Legea nr.303/2004, republicată, cu modificările și completările ulterioare .

Respinge acțiunea disciplinară pentru fapta săvârșită în perioada februarie 2012- noiembrie 2012 constând în acordarea de consultanță juridică mai multor persoane ce constituie abaterea disciplinară prevăzută de art.99 lit.b din Legea nr.303/2004, republicată, cu modificările și completările ulterioare .

Cu drept de recurs în termen de 15 zile de la comunicare la Completul de 5 judecători al Înaltei Curți de Casație și Justiție.

Pronunțată în ședință publică azi, 11 iunie 2014.

Președinte